

om inddragelse af institutters godkendelser, men alene en regel om, at boligministeren kan bestemme, at et institut skal træde i likvidation, hvis ledelsen ikke overholder bestemmelserne i loven eller instituttets vedtægter, eller den efter boligministerens skøn væsentligt tilsidesætter hensynet til obligationernes sikkerhed, jf. lovens § 27. Denne bestemmelse har aldrig været benyttet til at kræve, at et institut skal træde i likvidation.

Realkreditloven må for at være i overensstemmelse med bestemmelserne i 1. samordningsdirektivs artikel 8 om inddragelse af godkendelse indeholde de foreslåede bestemmelser. Reglerne er i hovedtræk, at en godkendelse skal inddrages, hvis realkreditinstituttet ikke længere opfylder betingelserne for at få godkendelse, eller hvis instituttet ikke længere udøver virksomhed. Godkendelsen kan inddrages, hvis instituttet groft eller gentagne gange overtræder bestemmelserne i realkreditlovgivningen, eller hvis instituttet ikke opfylder lovens egenkapitalkrav efter den i loven fastsatte frist for tilvejebringelse heraf.

Det bemærkes, at disse bestemmelser også gælder de eksisterende realkreditinstitutter. Disse skal opfylde betingelserne for godkendelse af nye institutter, uanset at de i sin tid blev godkendt på andre vilkår.

Til § 81

Forslagets § 81 har til formål at sikre, at der gribes ind på det tidligst mulige stadium af en tabsgivende udvikling. Indberetning efter stk. 1, skal således også ske i tilfælde, hvor formodningen om, at instituttet ikke længere opfylder lovens egenkapitalkrav, ikke bygger på egentlige regnskabsopstillinger, men på en vurdering af indtrufne omstændigheder og instituttets situation i det hele taget.

Bestemmelsen i stk. 2 tilsigter, at der snarest muligt tages skridt til en rekonstruktion, som påny bringer egenkapitalen i overensstemmelse med lovens krav.

I de eksisterende foreninger og fonde er den øverste myndighed den myndighed, der efter vedtægterne er højeste myndighed.

Til § 82

Den i § 82 foreslåede bestemmelse, der svarer til bank- og sparekasselovens § 46, giver boligministeren adgang til at anmelde betalingsstandsning af hensyn til obligationsejerne, uden at betingelserne i konkurslovens § 10 er opfyldt. Dette øger mulighederne for at rekonstruere instituttet. Bestemmelsen udelukker ikke, at instituttet selv anmelder betalingsstandsning efter konkurslovens § 10.

Til § 83

Ifølge stk. 1 skal et realkreditinstitut opløses, hvis instituttets godkendelse inddrages. At realkreditvirksomheden efter stk. 1 skal afvikles ved inddragelse af godkendelsen betyder, at der ikke må ydes nye lån.

I stedet for afvikling kan boligministeren efter forslaget i stk. 2 godkende andre løsninger som f.eks. tilførsel af ny kapital som led i en sanering af instituttet, selv om det normalt vil være mest hensigtsmæssigt, at dette sker som et led i at undgå at inddrage godkendelsen.

Til § 84

Beslutning om opløsning af et realkreditinstitut træffes, medmindre andet er fastsat i lovgivningen, af generalforsamlingen eller for de eksisterende institutters vedkommende af den øverste myndighed og gennemføres ved likvidation, jf. dog § 69, stk. 3. De for aktieselskaber gældende opløsningsbestemmelser i aktieselskabslovens kapitel 14 gælder med de nødvendige tilpasninger for de eksisterende institutter, jf. stk. 2.

Til § 85

Forslaget om, at likvidatorerne skal udnævnes af boligministeren skyldes hensynet til de offentlige interesser, som er knyttet til enhver likvidation af et realkreditinstitut, og svarer til bank- og sparekasselovens § 47 c. Likvidatorernes opgaver svarer til et kreditorudvalg, jf. konkurslovens § 114. Hjemmelen til at suspendere et realkreditinstituts vedtægter om ledelsesmæssige beføjelser skyldes bl.a. hensynet til at kunne fravige eventuelle krav om forelæggelse for generalforsamlingen m.v., inden visse dispositioner foretages.

Til § 86

Efter stk. 1 skal boligministeren indgive konkursbegæring, hvis et realkreditinstitut bliver insolvent. Af hensyn til samfundsmæssige interesser er der sikret boligministeren indflydelse på valg af kurator samt adgang til møder i kreditorudvalg og i skiftesamlinger, jf. stk. 2 og 3. Bestemmelserne svarer til bank- og sparekasselovens § 47 d, stk. 1-3.

Det foreslås i overensstemmelse med, hvad der gælder i andre EF-medlemslande, f.eks. Vesttyskland, at sikre indehaverne af realkreditobligationer og andre værdipapirer udstedt af realkreditinstituttet som led i udlånsvirksomheden fyldestgørelse før de almindelige kreditorer, jf. stk. 4. Konkursprivilegiet vedrører alene den del af egenkapitalen, som ikke indgår som aktiver i seriereservefonde. Seriens obli-